

נדב שגרב

איז הלופה אמיליתית

דאמט היא שהלופה איננה משוגלת לשמש חיים פתפתיך מעיקרה המשפט. לא לזינם אסילי הקיצונים שפוזרדים פותרים כמספרים בעקפאיות אויפאיות ולא כפאני יין רפציהם

דומה כי מכל העיות הסוכמות את הציר התימני-מחודדת, הייזן כמשפט הפרי נמצא ברמה הנמוכה ביותר. צעירות, העמדת פנים והאני אמיתות מופיעים תרין כמאמנים עתונאיים או בדפי פרישת שפוע העוסקים ביוזמות, ובעיקר באפשרויות יישומו כדורנו. מצב עגום זה נוצר בין היזר, מסיבות טכניות, שכן ריני הסכומה הנויזין הם אסופה עצומה וסביר של ריזנים ופסקים שהצטברו במהלך הידיות - מה שמאפשר לצאת בהצלחות גורמות ולספור על חוסר החבנה של הצעירה.

אכן, גם השיעורים שלפניכם לוקים באותם כישלים וחלל יימצאו קבועות אשר הצדקות וידישת ייזן החוזה מנבולות המסורה העיתונאית, אך כמעט כל שורה כמאמר זה מגובה בדיון מוקד במאמר כי אין משפט שפוסמתי ב"אקלמות" (גיליון ביז), קורא אשר מעניין בהרחבת הייזן יכול לעיין שם.

מעטפתות חלוקיות

המצב הכיסי פשוט מאוד: ייזן תודו, כפי שהוא מתבטא בחלק ז'וזו משפט שישולחו קרדו, בנושא כליז ובסמיות הפסיקה. אינו יכול לללא את החפיקי האלמנטרי של משפט - כלומר לזוות מערכת כללים פומית, המאפשרת חיים בצווחת של בני אדם, אם מחר יפריז לבית גולן, יכה אותך ואת אשתו, יפחד את ילדיך ויגנוב את הכסף שיש לנו בחמת כלבולות. אין לי מה לעשות בנדה: אני ער אחר, ואשרו וילדי פסלים לעדות (כסילעצמם, וגם מצר "קורבה"). אפילו אם הגויזן יכיא עמו שני ערים כשרים ויחייבו אותו כרזן העונש היחיד שיושת עליו בגלל השרד יהיה חתירה של הכסף הגוול וגם במקרה של גנבה אין דנים משלומי כפף בדידנו, מה שהופך את העיסוק בגנבה וגוליה לחלוטו של כל מנהל קדנות פנטה - השקעה חסרת סיכון. אם לא נחפסת או דוחזת, ואם נתפסת לא חפסת, יש עוד אלפי דוגמאות נאלה. ככלל, ניסיון לנחל את החברה לפי ייזן תורה שקול להעבדת החלטות לייזן. הגנבים, השרדים והדוחזים, הגנבים אלו אין לי חדש: עוד לפני

שפרה משלוב

נאמנות כפולה

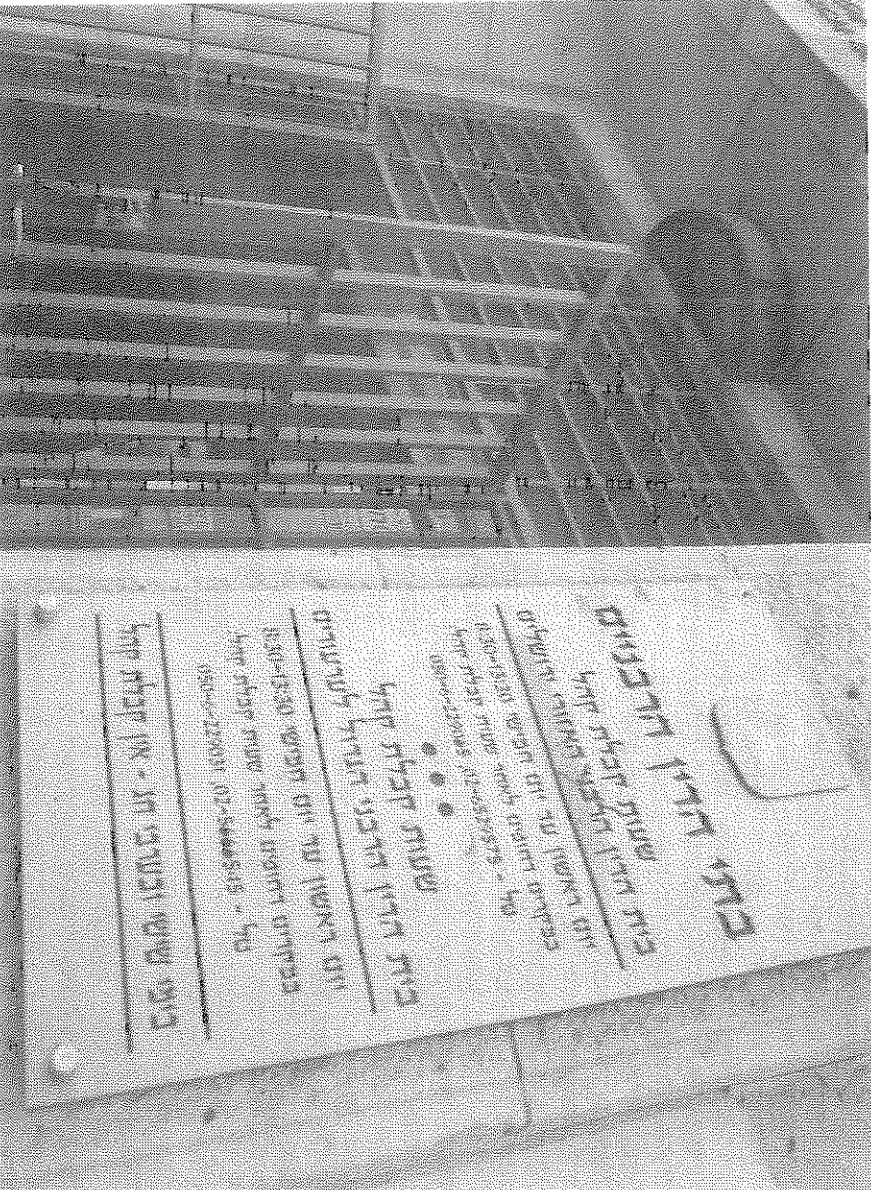
המחויבות לזוהר והמאמץ למדינת מוחלבות ארנה לקבל את מערכת המשפט הישראלי, אך גם להעמול בתי יין שישפטינו על פני החלפה

סוגג ליוזנה של הדמוקרטיה הציונית, ואף קודם לכן, שידו כגובה הלוקח דעת עולם מרב אפריה דוחזג ומרסותי של המדינה והחזיות המחולות עם המכות המדינה החליט על אימוץ המשפט הגרמני. העתק מנו שנגמ באיץ עיב הקמתה, ונלכד חקיקה אשר השאדה את המסורת לזרן בענייני נישואי וגרושות הלכותי לזרן דודן וזרביים לא אמנו ונזרמות הלכותיות מולק המשפט החוק המשפט של מדינת ישראל. אמנם באותה תקופה נעשו נסיונות לגבש חקיקה חלופית על פי יסודות המשפט העברי, אולם אלה לא הביעו לכדי יסודות מחייבים במסורת הממלכתית. האז ונח חוס חקוק המחוקק הישראלי חקיקים משול לאור דוחזג המשפט הגרמני בחדש הערבים החודשי, עם השפעת מנהיגות פה ושמ על החקיקים ממד יסודות מדינת ישראל. אוח ישראל יודו שומר מצוות כן ימנו עומד אם כן כפי עובדה מוגמרת של חיים במדינה יהודית, שבה מערכת שלטונית שאינה מנהלית בדרך דתויה - וככלל זה מערכת המשפט - במצב זה עומדת

פולמוס דיון תורה: יזאם יש טעם במאמץ לשלולב הדין העברי במערכת המשפט הישראלי?

של עיקר הדין ובניסיונות ספליים "לקשט" את החוק האזרחי במונחים וגדרים השאולים מן המסורת היהודית. הדין החדש לעומת זאת, התמזג אצל רבנים שאצלם עיקר דאשון הוא כי עצם היזנו והיזנים לומדי תורה מחייבים שיש לנו פתרון נפלא, מקורי ויחודי אותנטי לכל שאלה תורה השמש, והעיקר השני הוא שעבטיו צריי להקריי משהו. התוצאה היא מפע מערכת המשפטית, אחריות נגד המערכת המשפטית, כליזיו מוחיקלי של טפחות עצמיות על השם, המסורות את העובדה שאין להם שום חלופה לוציע. אלו שעושים זאת מושכים את המטות מתחת לבסיס קידום של הצעירה דת-יליאני. האפסות לשימור פולולה כיו דתיים וחילונים במערכת פוליטית אחת. אלא ככל לטעון כי המערכת עומדת עול בהרשעו של משה קאנב, אבל אם הצדקה לכך הוא העגב שהשיעין כמה רבנים, שלפיה המשפט לא התנהל על פי דין תורה והשוטים היו פסולים הלכותית, הרי שמדאי טעמא יכלי רבני חקו לשלוח מהם תמוכה גם לאחלה אייבנו. ה, במחלוקת, חקו של סאמור ותו לא - שיליה גמורה של ריקטוריות. אם כליז נשאר גרמנים בעלי אחריות בצניור שלנו, כדאי שייקחו את המגמות הבעיותיות הללו לתשומת לבם.

הפומב וזא פופסודי לסייקה פאניפופסות פיאילן

700 שנה העיר רפני נטיש (ירושון), סימן י"א) על מצב זה, והסיק כי דין תורה הייב השלמה כמותרו של המשפט המלי" - מערכת מקבילה שתוקפה אנו שאוב מדין התורה אלא מהחורד לקיים את המברג. רכי חיים עזרי גרוזנפקי, מנהיגם של רבני ליטא גרוזנפקי, העירפה למלחמה העולם השנייה, הציע ריעיונות בכיתו זה כאשר עלתה על הפרק אפסיות הקמתה של מדינה יהודית. אלא שהרב יצחק אהרן אליז וריצוג, הרב הדאשי לישראל דא, דחה במקומה את דעתם של רבני נוסים ושל רכי חיים עזרי גרוזנפקי, וכברו הציעו מביעה מריסו לשלטון בכיפה של משפט בדין תורה. כמילא הופכים בני המשפט של המערכת האזרחית ל"עקבאית", שכל חקוק לזון הוא, כפי שכתב רופשיש, "מריס יד בחירות משה" או לי מושג מה חשב הרב חרצוג. אולי הוא שגה בהערכתו את הנכונות של מורי הוראה להכניס שנויים נרחבים בצורה של "קמנות" לתוך דין התורה, רכי שבעיקרון אפסיו: מכל מקום, המצווחת הנויזת כי הרב דריצוג וותיז אותנו בפני שיקול שחורחם למרותם האכזרית שחורחם אמנותם העוסקים בדיני ממונות (וכוודא) מספרים לא פחות מ-60 אלקי איש כיוסם גורל כורבה ממספר המשפטים שעסקו בחקיקה ניים קום המדינה ועד עתה אין בהם איש או קבוצת אנשים שהציעו קודקס משפטי אשר יוכל להיות כביס ראו לדין כחלופה לדין האזרחי. לא לזינם אפילו מספרים כיו חשוריים שבחדיים - כמו מאבק השליטה בישיבת פוניבי" - מוצאים כמסר את ריכס לאתו "ערעבות", הפול יודיעים שאין לזון חלופה.

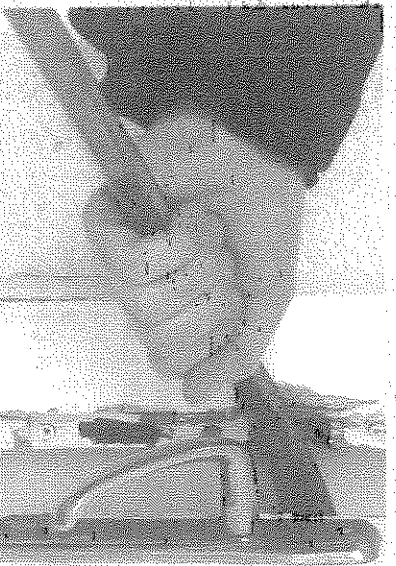
מעטפתות חלוקיות

גודע מכר: בסמות האפלה צמח כתר ערומת המשפט העברי כל מיני מוסגיות מוזרות שקשר להפין מה עניינו - החל מסיודנס של הדיינים לדין כרזן תורה (עך כמה שזה נשמע מצחיקי, שום בית דין רבני לא יקבל על עצמו לדין אותם כרזן תורה, חמרי בית דייז יחייבו את בעלי הדין להחנם שום מספרים לפשריה - מה שמאפשר בעיקרון לדיינים לפסקיהם של שופעות דיינים, רמסיה ברגל גסה הלכות שפוטיות י"א, ושל מאות דפי גמרא. על פני מרובכ בפרסומה הוכה יוזר פודעה מאשר עליית נשים לתורה לצלילי עונב, אבל לזרביי מנביעות ולבעלי פראקים יש כנראה פרוטקציה אצל ציידה היפודיליים במתנו. אנשי הי"מלשפט העברי" של תורה חקודים, בעלי כמים "מזותיקים" מוסיפים כרעתיים, הדינו את המצב ולכן עסקו בעיקר בהמורות אקדמיות

עודו רבניץ

אפשר להזקיק את המשפט העברי, אבל עם המציאות, שבה מאות תוקים במחילים בבתי דין רבניים, לא ניתן להתנאות. תשובה לרוב שנים

דוֹא כִּכְר כֶּאֱר

התנוס מסור לידיו של המודק האזרחי, במשטר היחיד, פריצה נכח צילום אלוטוסצ'ווי: shutterstock

מקורות מבטח של החלוקה המשפט העברי מתייב כמה הלכות שבת וכשרות, הוא איננו שונה מתולומם התלויים שולבים ומכונניו של שארונג תלוי ופולחן המכונניו של פולחן או אלמוני: איך על פי כו, פרום צדב שגורב ולחוגב איליון אחת לאחת.

לענין תפיל חסוב לחוגב כי המשפט העברי ככר כאן אפשר להתנוג אציו ואפשר לתמוד בו אפשר לחוקקיו אחרו האפשרי לחוקקים כמנהג אבל המשפט העברי לו ומתמנה בעשותו כמי רוד למטות תפוליים בתוך דארו במקביל - ואכן החתוליו שנו תקווה לישטר - ואכן החתוליו שמתקיים: מורו חקשור מתמנה לכיקות שונות.

גורב כעט לעשותיו של שוגב לצעיל: רביו מכתאום חסוב תגובה של תנוסאים שעליהם רון וכרדבם של אנשי משפט, אגודו בין חלוקים וטענותיהם הממשטניים.

המציאות המשפטית

נפתח השיבת הדיינים במטולה של שבעה זו מוצגת על ידי שוגב כאילו מודיע: בוחנה תקומת או מורדנות, זו שטותו הנקראת מורכב ברבוי רשיו (מבועות לית וכו' דברר המתולל "מפולח" שגמק את החלומות ממנה ככר "שענושו גורל" על כל ש' דרשיו כי ב' מורנו ש' חש מומים שאנשים ישבעו לשטר בשל אימרים כספי-ש"ת' אשרת שלמה א, ג' ו' א, למשפט התורה ורבים שונות להתמודד עם מצאות עובדות והלכותיו.

גם יסוד-המשפוט פלילי רוב יצחק

חוסר זמן לניכר של ספקי החלוקה בודאי שוכר גם היין במדינת ישראל, ועל כן החלומה ככל אינה ממיינת העניין אמנם: נכדו: שעל פי הגישה היחידה, למדינת ישראל יש מעמד של שלטון רוב פנייה אלו מתמנה רק כאשר מורכב-בארם משפטן באופן מיוחד ואין היך אחרת לעצור אותו (ראו למשל: חשוקי חמיר, ברא מצעא דז פ' צ' עמוד ב', בשם חסוב דוקטור שילום אליעזרוב: אך גישותו החלוקה של רבני הפנינה והדתה איננה כוח, והיא נותנת תוקף מלא לחוקים הפליליים של המדינה.

המציאות המשפטית

בתי דין לממונה, המיישמים את דין וחוקה, עסקים המשפט אזרחי כלכלי: שוגב מקייש רק חלק קטן ממאמר לידיו המשפט האזרחי, והוא מנפיק את תוספת הוצ' לפי שבו היין מודיעים את הפנויה אלוהם לפי שבו היין חסוב מודיע: ענין לידיו רבני לפשוטו" חסוב מודיע: ענין רבנו, ואם המשפט שווא גורר ממנה מטענתו, טענתו כי חרוב המשפט לדיינים: לפסוק מה שמתחשק להם" ודוקה כן האמת: והלכה איננה המשפט שירדתי ובא במטבת המשפט באופן שירדתי ובא כזרז קולג' עמוד ב', זייני דהנצב"א, רשיון ענין, 'חוסר משקל' י"ב כ"א, מטרת ענין זה שגם לו מטרת דת ענין: היא לחזויו לבית דין את המטבות שמשלו לפניו במהלך שנות הלכות (ראו בענין זה את רשיון דרב חפ"ה נהפוח לחלופי, "שירי ופשוט", משפטן ארץ א) ואשר מאפשר שיפוט עדין על פניו חידו.

בסיום גמור שמתחזות: מפתח של המשפט העברי איננו מעל דפי העיתון אלא בשטח, בבתי דין לממונה. בעלי היין ממונהים - רבניים, חילונים ודרשיים: יש בהם אנשים שוטיים, תלמידי חכמים ומלומדים - חלקם מיוצגים וחלקים באינם בגמם.

גם דהמדינת ממונה - מספיק שגמם דוד פועלים על ליקויי בניה ועל טענה הנגדה בעסקאות מבר ועד תביעת ענין לשטר מודע שמוגשות על ידי משדיר עורכי דין גדולים. מאת תוקים ממנהלים מר שגור כמיר היין לממנה, והאז משום שבעל היין מקבלים בהם, בעילות והנהיגות, את הצדק של החלפה היחידה על הכתב להתחזות: אמת.

למקצועות ותרבות המודות, וזו בשל כך שחלק מדיינים אינם מוכרים שיש לברוא כדומה את הנחה תוקים ממדינה ובמורה, מאידך גיסא, משתמשת ברישם במערכת המשפט הישראלית ללא כל התנהגות מודיקה את שופט המצוית מוקדם הישירה המבלתי אנטיצית לחוקי התורה במדינתם את אחרות חיי - כולל אלה שבעו לבין חסדו כינו לבין קהילות רבנו לבין מיימנו: הוא מתחייב חלק נכבד בקיומו המפתח של האדם המאזן מודע לשטר עולמו מדתי.

תורה ככר, תורה הנה נכשת חיות של האומה והיא מתרודה את אושיה העצמי. לא יתכן לומר את החזון שלפני הוא זו שיתובל חתול את כל המערכות של עם ישראל - הפרטיות והציבוריות, לפעמי ראוי דחוגב תנועה, שם מיימנת, מאמת השתבשה כמדינה בין האומות, מאמת לה נדרמת משפחות דתו, דאוב את כל לב פי משטר לאומי הישראלי המיוחדת בתחומה הנצחית והמפקד שיש לו ממונה רבי חסוב לעולם.

המשפוט העברי

לשיכר אני סבורה שיש לשלב בין שני הגישות מוד גיסא, לאור והתבססותה של מערכת משפט ישראלית שאנה מנדחת על פי חוקי תורה, שנה חשיבות לקיומה של בני דיונינו: סדורים של החלוקה בעניניו השטני כדמשפט שלפניו משהיה במשור שנות דוד ומתור השרה כשרה התורה. אמנם מאז ג' ק' סימא אצור משנה 2006 מדי דיון דרביים הממלכתיים בישראל אינם רשאים לידיו כריז ממונה אולם בענבים שחלופים מאז חלסי והתבססו בני דין רבניים צניניים דוגמת אלה של דתו איין המודיעות, אשר דנים דין תורה כבדורים תוד מדיניות לשיקופיה, לדיני ראות סבורים, לוסית לעניניו המודיע המצויות המודיעות של מדינת ישראל המתחזקות.

מאידך גיסא, יחד עם ביסוסה עם שפרדה ועם הנצמכותה בערכות חלופית זו, יש להמשיך ולהשתמש במערכת החקיקה והמשפט הישראלית במטרת הברורה שהאפשרות החלפה לניסת לעצמם. תמכתו בענין הענינה ויוצאת מפ' אנשים וממדינים את ענבים סדריים: מלידה לא לתן לקיום משפט תורה במדינה מיינו שאין למשפט תנכ"י יכולת להתנהל כמערכת משפט מודרנית, וזיקא אלו ומכירים בכך שמתורה היא תורת הלאום ומשפטה מיוצגים לתנול סוד הברית ערכי התמנה לשאפות המוסר והצדק, צפוי שיצמחו על כך כי תורה לקומות דיום יחד מתמודד - והזיקא במישרו הרציונליזציה.

לכן מטרתו עלינו המלאכה להפסיל שידולים לעולם קשה ולשנות את המנגנונים שדומים את המשפט העברי על כל חלקיו לאפשרות רבונה על הדברה הישראלית, ושורית מארשית תורה למפעל זה הנחה ככר כמורכב משפט רבים רבנים חוקקים לא מעשית: והאז מיישמת דוקטור, בין השאר כמטרת בני דין צניניים רבנים כריני ממתנת ברחי חתיו.

הפותרות היא מנהלת החקיקות למשפטן עברי באוניברסיטת ביי-אילין

צילום: פלאש 90